

Trung tâm xã Lũng Cú nhìn từ đỉnh núi Lũng Cú - Ảnh: C.X.HÀNG

Đèo nối đèo, mây phủ mây, núi liền núi, đá chông đá, vực thẳm vực thẳm, thung lũng ôm thung lũng, cảnh vật Hà Giang sẽ đem lại cho du khách những cảm giác “không nơi nào có được”.

6g sáng, chiếc xe khách tuyến Hà Giang - Đồng Văn lăn bánh, đưa chúng tôi vào cuộc hành trình đầy thú vị, khám phá một trong những cao nguyên đẹp nhất VN: cao nguyên Đồng Văn.

Cuộc chinh phục cao nguyên Đồng Văn qua là gian khổ đi với những chiếc xe, những lái thủ tục tầy vãi cho bao du khách. Không lâu sau khi rời thành phố Hà Giang, chiếc xe lăn lóc trên phố “bò” lên những con đèo vấp dốc, vấp cao, vấp dài như đèo Pac Sum, Cổng trời Quỳ Bông, đèo Na Khê..., trong đó Cổng trời Quỳ Bông là ngoạn mục nhất. Đèo lên Cổng trời như húp, ngoạn ngào, vô vàn khúc cua, nhất là những khúc cua tay áo. Theo chiếc xe, hành khách phải đi lên

bên này, nghiêng ngó bên kia, tựa vào ngói bên trái, nép vào ngói bên phải hít sâu tinh. Giật nhẹ ng chóng đèo nhìn xuống, nhìn ngôi nhà bên sườn núi, nhìn ng thủa ruộng bậc thang, nhìn ng con đường quanh co: tất cả như như lồi, xinh xắn và đáng yêu biết bao.

Lên gần đỉnh nh đèo, không khí và cảnh vật thay đổi hẳn: mây mù xuất hiện và trở về se lạnh. Từng đám mây mù như ôm lấy những đỉnh núi, con đèo và lùa vào cửa trong xe. Vượt qua Cổng trời, thủa trấn Tam Sơn (Quận Bắc) xinh đẹp hiện ra như một bức tranh đầy vẻ: núi non hùng vĩ như một bức tranh, trong đó có hai quần núi nằm gần nhau mà người dân địa phương gọi là núi Đồi, cảnh khác nào những câu chuyện cổ tích đang diễn ra trước mắt người nhìn.

5g sáng, trong khi cửa trấn Đông Văn còn chìm trong sương sớm, nhà nhà kín cửa, người người ngủ say, thì đâu đó phía kia lại nhộn nhịp người và tiếng các ng đò v. Họ là những bà con đường bào dân tộc Mông và một vài dân tộc thiểu số khác từ những bản làng xa xôi về đây đi chợ phiên vào ngày chợ như thường. Từng tốp người đi mua sắm, mua sắm, mua sắm, mua sắm, thanh thiếu niên, trung niên, cho đến các cụ già còn ít chi tiêu, vui vẻ những bậc chân thoăn thoắt hàng loạt chợ huyện Đông Văn. Ai ai cũng đi những trang phục đẹp nhất, sạch sẽ nhất, đẹp biết là thanh niên nam nữ.

Không xa thủa trấn Đông Văn là mấy, chỉ hơn 20km, chợ huyện Mèo Vạc còn nhộn nhịp hơn chợ huyện Đông Văn. Xuống khỏi đèo Mã Pí Lèng, một con đèo rất hùng vĩ và đẹp cao và sâu, núi non trùng điệp, phong cảnh ngoạn mục, đã thấy bà con dân tộc các bản làng họ chào đón những người đi bộ “xuống núi”. Người đi đèo chú bò, kè lùa con trâu, người đi kè chú lợn, kè đèo con dê, người đi bộ chú chó, kè kè con gà: tất cả đều vui vẻ trên khuôn mặt và háo hức dưới bước chân.

CAO XUÂN HỒNG - nguôn: TTO